

“ မှတ်မိပါသေးသည် ”
(ဒုတိယပိုင်း)

မင်းဟန်စို

လှလှသော်၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ လေး ဝါးကြိုင်မှု
သွက်သွက်ခါအောင် တုန်ခါသွားပြီးတော့မှ မပီပီဝါး သက်ပြင်း
ချသံလေးနှင့်အတူ ငြိမ် ကျသွားရတော့။

ထိုစဉ်မှာပင် နော်ကြည်သိန်းတို့၏ အိမ်ခန်းလေးဆိုမှ
စကားပြောသံများကြားလိုက်ရ၍ လှလှသော်သည်မှေးစင်
ကားထားသော သူမ၏ မျက်လုံးလေးကို ဖြတ်ကနဲ ဖွင့်ကြည့်
လိုက်ရင်း သူမ၏ ဦးခေါင်းလေးကို ချာကနဲ လှည့်ကာ ကြည့်
လိုက်မိတော့၏။

ထိုအချိန်မှာပင် သူမ၏ ပေါင်လုံးလေးနှစ်ခုကြားမှ
ဦးခေါင်းသည်လည်း နောက်သို့ ဆုတ်သွားကာ တန့် တစ်
ယောက်သည် ရုတ်တရက်ထကာ အနီးရှိ ခနိပုံကြားသို့ လှစ်
ကနဲ ပြေးဝင်သွားသည်ကို လှလှသော်သည် ရိပ်ကနဲ ကွေ့မြင်
လိုက်ရ၏။ မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကိုတော့ လှလှသော်သည်
သဲသဲကွဲကွဲ မြင်လိုက်ရပေ။

လှလှသော်လည်း သော့တံလေး တန်းလန်းဖြစ်၍ နေ

သော သူမ၏ အံ့ဆွဲလေးကို ဖွင့်ကာ ရေနံချေးသိုး ပေးချေရန်
 ငွေစက္ကူ ထပ်လေးကို ယူ၍ ကုလားထိုင်လေးပေါ်တွင် ထိုင်
 နေရာမှထ၍ အတွင်းမှ တလှမ်းချင်း လှမ်း၍ ထွက်ကာ သူမ
 ၏ အိပ်သို့ ပြန်၍ လာခဲ့တော့၏။ စောစောက မနို့ပဆန့်
 ထကြွသောင်းကျန်း၍ ဖြစ်နေခဲ့ရသော လှလှသော်၏
 အသွေးအသားများမှာ အကော်လေးပင် ငြိမ်လျှက် သွားခဲ့
 ရပြီဖြစ်သော်လည်း သူမ၏ စိတ်တဲတွင်တော့ အားရ ကြေနှပ်
 မှု မရှိသေးဘဲ တခုခုလိုနေသယောင် ဖြစ်ကာ မကြေနှပ် နိုင်ဘဲ
 ဖြစ်၍နေရတော့၏။

xxxxx

ဒီနေ့ မနက်တော့ လှလှသော်သည်အိုင်သို့ အတော်
 လေးနေပြင်မှ ရောက်၍ လာခဲ့၏။ သူမအိုင်သို့ ရောက်
 တော့ ဦးချစ်နှင့် သူ၏သား ခင်ဝင်းတို့က တစ်ယောက်
 ကဝါးခွဲကာ တစ်ယောက်က ထရံယက်နေ၏။

ကုလားကြီးကတော့ ခနုချောင်း သင်္ဘောပေါ်သို့ ဝါး
 များချပေးနေရာ ကိုစံဖောက် ဝိုင်း၍ ကူညီနေ၏။

လှလှသော်လည်း အိုင်အတွင်းသို့ ဝင်လာရင်း သူမ၏
 ကားပွဲလေးရှိ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်၍ ထိုင်လိုက်၏။ ထိုသို့

ထိုင်လိုက်မိစဉ်မှာပင် ညက အကြောင်းများသည် သူမ၏ အတွေးအာရုံထဲသို့ ဝင်ရောက်၍ လာကာ တွေးမိလိုက်၏။

သူမ၏ စောက်ပတ် အသစ်စက်စက်လေးကို တစ်ချို့ပြုံးသွားအောင် လျှာဖြင့် လိုးပေးခဲ့သူမှာ မည်သူများ ဖြစ်မည်နည်းဟု လှလှသော်မှာ စမ်းစား၍ မရလောက် အောင်ပင် ဖြစ်နေရကော့၏။

ထိုသို့ စဉ်းစားနေရင်းက လှလှသော်သည် သူမ၏ လက်ဖဝါးပြင်လေး နှစ်ဖက်ကို ဆုတ်ချီ ဖြန့်ချီလုပ်ရင်း ကြည့် မိနေ၏။ ညက ထိုသူ၏ ဦးခေါင်းကို သူမသည် သည်လက် ကလေးဖြင့် ဆုတ်ကိုင်ခဲ့မိသေး၏။ ဟုတ်ပီ သူမ မှတ်မိလိုက်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အဲဒီတုန်းက ထိုသူ၏ ဦးခေါင်းကို ကိုင်လိုက်သော သူမ၏ လက်မှလက်သန်းဖျားလေးက ထိုသူ၏ လည်ပင်းမှ တစ်စုံတစ်ခုကို တိုးထိမိလိုက်၏။ ထိုတစ်စုံတစ်ခုက စတီးဆွဲကြိုး ပင်ဖြစ်မည်။ "ဟင် " လှလှသော်၏ရင်ထဲတွင် ဒိန်းကနဲ ဖြစ်ကာ သွားရတော့၏။ ညက သူမကို တချို့ပြုံးအောင် ယက်၍ ပေးခဲ့သူကို လှလှသော်သည် သိရှိလိုက်ရပြီဖြစ်၏။

"လာပြီ . . "

လှလှသော်က လှမ်း၍ ခေါ်လိုက်ပြီးသော ခဏမှာ
ပင် ဦးစံဖေကသူမ၏ အနားသို့ ရောက်၍ လာ၏။

"ဦးစံဖေ ခနုချောင်းလိုက်သွားပြီ။ တခါထဲ
ငွေရွှင်းဖို့လုပ်ပါလား။ ဒီမှာ ဘောက်ချား၊ အရင်တစ်ခေါက်က
ငွေလည်း ကျန်တယ်။ ကျမ ဘောက်ချာထဲမှာ တစ်ခါထဲ
ထည့်ထားတယ်"

"အင်း လိုက်သွားလိုက်မယ် လေ . . "

ဦးစံဖေမှာ အကြိုက်တွေ့သွား၏။ ခနုချောင်းတွင်
ထန်းရည်ပေါင်း။ ပြီးတော့ သူတို့ ဆိုင်မှ ဝါးများ ဝယ်ထား
သူကလည်း ဦးစံဖေနှင့် အရင်ထဲက မိတ်ဆွေတွေဖြစ်ပြီး
သူကလဲ ဦးစံဖေလိုပင် ယမကာ ကြိုက်သူဖို့ ဦးစံဖေမှာ
အကြိုက်တွေ့သွား၏။

"ရှော့ ဦးစံဖေ၊ ဒီမှာ လိုလိုမယ်မယ်၊ ငွေကပ်ထောင်
ထည့်သွားဦး။ ခနုချောင်းသဘောက တရက်ခြားဆိုတော့ ဒီညနဲ့
မနက်ဖြန်ည ဦးစံဖေ ခနုချောင်းမှာ ညဇော်ရမယ်"

"ဟုတ်တယ်"

"ဒီမှာ မမသိန်းအတွက်တော့ မပွနဲ့ ပုခောင်း ကျမ

လာအိပ်ပေးမယ်”

“အေးလေ . . ဒါဆို ငါသွားမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ”

သူမ၏ အနားမှ ဦးခံဖေ ထွက်သွားသည်နှင့် လှလှ
သော်သည် ထိုင်နေရာမှ အသာလေးထကာ ဦးချစ်တို့ သား
အဖရှိရာသို့ လျှောက်၍ လာခဲ့၏။ အနားရောက်တော့ ထရံ
ယက်နေသော ဦးချစ်က လှလှသော်ကို မော့၍ ကြည့်လိုက်၏။

“နောက် (၂)ချပ်ဆို အချပ် (၂၀)ပြည့်ပြီ။ တော်ပြီ
လား. . ”

“တော်ပြီ အချပ် (၂၀)လောက်ဆို တော်ပြီ၊ နောက်
လိုမှဘဲ ဆက်ယက်တာပေါ့”

ပြောရင်း ဝါးခွဲနေသော ခင်ဝင်းထံသို့ လှလှသော်
က လှည့်၍ကြည့်လိုက်ရာ ခင်ဝင်းမှာ ခေါင်းမဖော်ဘဲ ဝါးများ
ကိုသာ တွင်တွင် ခွဲပေးနေ၏။ ပြီးမှ လှလှသော်က ဦးချစ်ဖက်
သို့ ပြန်၍ လှည့်လိုက်၏။

“ဦးလေး နောက် (၂)ချပ်ကို ဘယ်အချိန်လောက်
ပြီးမလဲ”

“ထမင်းစားချိန်လောက်ဆို ပြီးပါတယ်”

"အင်း . . အင်း"

လှလှသော်က ဦးချစ်၏ စကားကို သူမ၏ ဦးခေါင်း
လေးဆတ်ကာ ပြာလိုက်ရင်း ပြီးတော့ သူမသည် ဦးချစ်တို့
သားအဖကို ကျောခိုင်း၍ လှည့်ထွက်ခဲ့တော့၏။

တို့အခါတွင်တော့ ဦးချစ်၏ နောက်ဖက် ခပ်စောင်း
စောင်းတွင် ထိုင်ကာ ဝါးခွဲနေသော ခင်ဝင်း၏ ဦးခေါင်းသည်
မော့၍ လာကာ သူ့ရိုရာသို့ ကျောခိုင်း၍ လျှောက်လှမ်း သွား
သော လှလှသော်၏ နောက်ကျောဆီသို့ ဝေး၍ ကြည့်လိုက်
မိ၏။ ။

လှလှသော်၏ နောက်မှဖင်သား ကလုံးကခဲကြီး
များမှာ ခါတိုင်း ထက်ပင် ပို၍ တုန်ခါနေသည်ကိုခင်ဝင်းသည်
ဝေးစိုက်ကာ ကြည့်နေ မိတော့၏။

တို့လို ကြည့်နေလိုက်မိသည့် ကခဲကမှာပင်
ခင်ဝင်း၏ ပုဆိုးအောက်မှ ဝါးကန်ကြီးသည် ကင်းကနဲ ကင်း
ကနဲဖြစ်ကာ ခဏအတွင်းမှာပင်ထောင်မတ်၍ လာရတော့
၏။ ကျောခိုင်း၍ ထွက်သွားသော လှလှသော်၏
မျက်နှာလေးကတော့ အနဲငယ် နီမြန်းလျက်
ပြုံးလှဲလဲလေးဖြစ်၍ နေသည်ကိုတော့ ခင်ဝင်းသည် မတွေ့

မြင်လိုက်ရပေ။

ညနေ အလုပ်သိမ်းတော့ လှလှသော်က ဦးချစ်တို့ သားအဖကို ဝါးထရုံ ယက်ခများထုတ်ပေးနေ၏။ ထိုအချိန် တွင်ပင် ကုလားကြီးက လှလှသော်တို့ အနီးရှိ ဗီကာ စဉ်ကာ ဖြင့် သတ်သတ်ရပ်ရပ် ပြုလုပ်ပေးနေ၏။

"ကို ကုလားကြီး "

"ဟဲ့ . . "

ကုလားကြီးက ဟဲ့ဟဲ့သလဲပင် လှလှသော် ရှိရာသို့ လှည့်၍ ကြည့်လိုက်၏။

"ဦးခံဖေကို ကျမ ဓနုချောင်းကို လွှတ်လိုက်ကယ်၊ ညကျ ဗီမှာ ကျမလာအိပ်မယ်၊ မမသိန်းကို လဘက် ကောင်း ကောင်းသုတ်ထားဖို့ ကျမမှာသွားတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါ ကိုကုလားကြီး"

"ဟုတ်ကဲ့ . . ဟုတ်ကဲ့ ပြောလိုက်ပါမယ်"

ကုလားကြီး၏ စကားဆုံးသည်နှင့် လှလှသော်က သူမ ဘာသာ ပြုံးလိုက်ပြီး သူမ၏ မျက်နှာလေးကို ဦးချစ်တို့ သား အဖဆီသို့ ပြန်၍ လှည့်ကာ စာရင်းများ ရှင်းကာ ငွေထုတ်

ပေးလိုက်၏။

ဦးချစ်နှင့် သူ၏ သား ခင်ဝင်းတို့ ထွက်သွားပြီး
ခဏကြာတော့မှ လှလှသော်လည်း အိမ်သို့ ပြန်၍
လာခဲ့တော့၏။

xxxxx

နော်ကြည်သိန်းတို့ အိမ်တွင် ညအိပ်ရန် ထွက်၍
လာခဲ့သော လှလှသော်သည် ည(၈)နာရီ ကျော်ကျော် လောက်
တွင် သူမ၏ ဆိုင်သို့ ရောက်၍ လာခဲ့ရ၏။ ဆိုင်အတွင်းသို့
လျှောက်လှမ်း၍ ဝင်လာသော လှလှသော်၏ ရင်ဝယ် ရင်ခုန်
သံလေးများ ပြန်၍နေရ၏။

ခဏအကြာတွင်တော့ လှလှသော်သည် နော်ကြည်
သိန်းတို့၏ အိမ်ခန်းလေးဆီသို့ ရောက်၍ လာခဲ့၏။

"ဟင် မမသိန်း မအိပ်သေးဘူးလား"

"ညီမကလဲ အစောကြီးရှိသေးတာဘဲ (၉)နာရီ
တောင်ပထိုးသေးဘူး"

"ဟုတ်သားဘဲ"

လှလှသော်က ပြောပြောဆိုဆိုပင် အိမ်ရှေ့ခန်း

တွင်ထိုင်၍ စာအုပ်ဖတ်နေသော နော်ကြည်သိန်း၏ ဘေးတွင်
ဝင်၍ ထိုင်လိုက်ကာ နော်ကြည်သိန်း၏ ရှေ့မှ
စာအုပ်တစ်အုပ်ကို သူမ၏ လက်ကလေးဖြင့် လှမ်း၍
ဆွဲယူလိုက်၏။ ပြီးတော့ လှလှသော်ကစာအုပ်လေးကို ဟိုလှန်
ဒီလှန်ဖြင့် ဖတ်၍နေ၏။

ထိုခဏမှာပင် နော်ကြည်သိန်းက ထိုင်ရာမှ
ထလိုက်၏။

"အော် . . . ညီမ အတွက် မမ သိန်းလဖက် သုတ်
ထားတယ်"

"ဟင်း . . . ဟင်း . . . အမကလဲ အားနာစရာကြီး"
နော်ကြည်သိန်းက ထိုင်ရာမှ ထကာ အိမ်ရှေ့
ခန်းတွင်ပင် ထားရှိသော ကြောင်အိမ်လေးအတွင်း မှ လက်
ဖက်ပန်းကန်ကိုထုတ်ယူကာ လှလှသော်၏ ရှေ့သို့ ချပေး
လိုက်၏။ လှလှသော်က သူမ၏ လက်လေး တဖက်က လဖက်
ပန်းကန်တွင် တပ်ထားသော ဇွန်းလေးဆီသို့ လှမ်းလိုက်၏။

"အမလဲ စားလေ"

"စားမှာပေါ့ . . ."

"ဒါနဲ့ အမတို့ ထမင်းစားပြီး ကြပြီလား"

“ပြီးပြီလေ ညီမရယ်၊ အချိန်ဘဲ မနည်းတော့တာ၊
ညီမ ရော စားပြီးပြီလား၊ မစားရသေးရင်အမ ပြင်လိုက်မယ်
ထမင်းတွေ ဟင်းတွေ အများကြီး ရှိနေသေးတယ်”

“ညီမ စားပြီးခဲ့ပါပြီ”

လှလှသော်၏ စကားလေး အဆုံးမှာတော့ သူမတို့
ရှိရာ အိမ်ခန်းလေးဆီသို့ လျှောက်၍ လာသော ခြေသံများ
ကို ဆိုင်အတွင်းဖက်ဆီမှ ကြားလိုက်ရသဖြင့် သူမတို့ နှစ်
ယောက် စလုံးနားစွင့်လိုက်ကြ၏။ မကြာမီတွင် သူမတို့ရှိရာ
အိမ်ခန်းဝသို့ ခြေသံလေးများက ရောက်၍ လာ၏။

“ဟဟ . . . အငြိမ်း ”

နော်ကြည်သိန်း၏ နှုတ်ဖျားမှ အိမ်ခန်းဝသို့ ရောက်
လာသူ၊ သူမနှင့် မတိမ်းမပိမ်းလောက်ရှိသော အမျိုးသမီး
ထံသို့ ကြည့်ရင်း ခေါ်လိုက်၏။

လှလှသော်ကလည်း လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်ရာ အိမ်
ခန်းဝတွင် ရောက်၍နေသူမှာ နော်ကြည်သိန်း၏ ညီမ နော်
ကြည်ညိုမီးဖြစ်၍နေပြီး သူမနှင့်အတူ အသက် (၁၀)နှစ်
အရွယ် ကလေးမလေး တဦးလဲ ပါလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။
အိမ်ခန်းဝသို့ ရောက်၍ လာသော နော်ကြည်ညိုမီးက

အိမ်ပေါ်သို့ တက်၍ မလာဘဲ အိမ်ခန်းဝတွင်ပင် ရပ်၍နေ၏။

"လာလေ အပေါ်တက်လေ အငြိမ်း"

"မတက်တော့ဘူး ဟာ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ အမိုးနေမကောင်းဘူးလား"

"မဟုတ်ပါဘူးဟာ အိမ်မှာ အပါးပူးပြီး ရမ်းနေတယ်။ အဲဒါ အမိုးကနင့်ကိုခေါ်ခိုင်းလိုက်လို့"

နော်ကြည်သိန်းက လှလှသော်၏ ထံသို့လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်၏။

"လိုက်သွားလေ မမိသိန်းရား၊ နီးနီးလေးဘဲ နောက်ပြီးတော့ ပြန်လာပေါ့၊ ညတော့မအိပ်နဲ့နော်"

"မအိပ်ပါဘူး ညီမရားခဏဘဲလိုက်သွားမှာပါ၊ အပါးက တခါတခါ ဒီလိုဘဲ အမမုက်နှာကိုမြင်လိုက်ရလှ၊ သူရမ်းတာရှော့သွားမှာ၊ အမ မကြာပါဘူး ခဏလေးပါ။ ညီမအိပ်ချင်ရင် ဝင်သာအိပ်၊ တံခါးစေ့ထားလိုက်၊ အပြင်မှာ ဆိုင်ထဲမှာ ကုလားကြီးအိပ်တာဘဲ၊ သူလဲတော်တော် ညှဉ့်နက်မှ အိပ်တာပါ၊ အမမှာထားခဲ့ပါ့မယ်၊ ကဲလာအငြိမ်း သွားကြရအောင်"

ဟောဟော ဆိုပင် နော်ကြည်သိန်းက သူမ၏

ညီမနှင့်အတူ ထ၍ လိုက်သွားတော့၏။

နော်ကြည်သိန်းတို့ ထွက်သွားပြီးသည့် အခါတွင် တော့ လှလှသော်က ထိုင်ရာမှထကာ တစ်ယောက်တည်း သာ ရှိသော အိမ်ခန်းတံခါးလေးကို ထ၍ နေကာ ပိတ်လိုက်၏။ ငြိတော့ လှလှသော်သည် မူလက သူမထိုင်၍ နေသော နေရာ သို့ ပြန်၍ လာကာ ထိုင်ချလိုက်ရင်း သက်ပြင်းလေး တ ချက် ချလိုက်မိ၏။

ညကဘဲ ဒီအိမ်မှာ ကုလားကြီးနှင့်နော်ကြည်သိန်း တို့ ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေကြသည်ကို၊ တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏။ ဒီနေ့ ကျတော့ ဦးစံဖေကို နေချောင်းသို့ မလွတ် မဖြစ် လွတ် လိုက် ရ၏။ ကြွေးက သိပ်များလာလျှင် တောင်း၍ မလွယ်တော့ သဖြင့် လွတ်လိုက်ရခြင်းဖြစ်၏။ ဦးစံဖေ မရှိတော့ လှလှသော်က နော်ကြည်သိန်းနှင့် လာ၍အိပ်ရ၏။

ခါကိုင်းလဲ အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဦးစံဖေမရှိ လျှင် လှလှသော်က လာ၍ အိပ်ဖူးခဲ့၏။ ဒီတခါ လာ၍ အိပ်ရသော လှလှသော်ကတော့ သူမ၏ ရင်ထဲတွင် ရင်ခုန်သံလေးများ ပြန်၍ နေရ၏။

ဖြစ်ချင်တော့ တစ်ခါ နော်ကြည်သိန်းကပါ သူမ၏

ညီမက လာ၍ ခေါ်သဖြင့် ထ၍ လိုက်သွားခဲ့ရ၏။ နော်ကြည်
သိန်း၏ မိဘများအိမ်မှာ လှလှသော်၏ ဆိုင်ရှိရာ
ကမ်းနားတန်းတွင်ပင်ရှိပြီး ဆိုင်နှင့် ဆိုလျှင် (၁၀)မိနစ်မျှ
လမ်းလျှောက်သွားလျှင် ရောက်၏။ သိပ်တော့ မဝေးလှပေ။

လှလှသော်က သူမ၏ ရှေ့မှလဖက်ပန်းကန်တွင်းမှလ
ဖက်ကို နှစ်ဖွန်းလောက် ခပ်၍ ဆက်တိုက်စားလိုက်၏။ ပြီးမှ
စောစောက သူမ ဖတ်၍နေသော စာအုပ်လေးကို ဆက်၍
ဖတ်နေလိုက်၏။

ခဏအကြာတွင်တော့ လှလှသော်သည်
စာအုပ်လေးကို ပိတ်ကာ သူမ၏ရှေ့မှလဖက်ကိုခပ်၍
စားလိုက်ပြန်၏။ ပြီးတော့ သူမ၏ ဖတ်လက်စ စာအုပ်လေးကို
ဖွင့်၍ ဖတ်နေလိုက်ပြန်၏။ ဤသို့ဖြင့် လှလှသော်သည်
လဖက်စားလိုက်၊ စာအုပ်ဖတ်လိုက်ဖြင့် လုပ်နေတော့ရာ
မကြာမီမှာပင် သူမ၏ ရှေ့မှလဖက်ပန်းကန်လေးမှာ
တက်တက် ပြောင်၍ သွားရတော့၏။

လှလှသော်သည် သူမ ဖတ်၍ နေသော စာအုပ်
လေးမှာ သိပ်မကျန်တော့ သဖြင့် ဆက်၍ ဖတ်နေလိုက်၏။

စာဆက်၍ ဖတ်နေသော လှလှသော်သည် မကြာမီ

မှာပင် ဝါးကနဲ တစ်ချက်သန်းလိုက်ပြီး သူမ၏ လက်ထဲမှ
 စာအုပ်လေးကို ချလိုက်ပြီး အိမ်ရှေ့ခန်းရှိ ကြောင်အိမ်လေး
 ပေါ်တွင် တင်၍ ထားသော စားဖွဲ့တင်နာရီလေးကို
 ကြည့်လိုက်၏။ ည(၁၀)နာရီပင် ခွဲပြီးသွားပြီဖြစ်၏။

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆိုသလို မနက် (၅)နာရီထိုး အိပ်
 ယာမှထကာ (၆)နာရီအရောက်ဆိုသည့် အရောက်လာရ သော
 လှလှသော်သည် ညစဉ် ညတိုင်းဆိုသလို (၉)နာရီထိုးပြီးလျှင်
 အိပ်နေကျဖြစ်သော လှလှသော်သည် ယခု ည(၁၀)နာရီ
 တောင် ခွဲပြီးသွားပြီဖြစ်သဖြင့် ဇာတိက ပြုလာပြီဖြစ်၏။
 အိပ်ချင်လာပြီဖြစ်၏။ နော်ကြည့်သိန်းကလည်း ပြန်၍
 မလာသေးပေ။ မတတ်နိုင်တော့။ လှလှသော်သည်ထိုင်ရာမှ
 ထကာ သူမရှေ့ရှိ လဖက်ပန်းကန်လေးကို ကောက်ယူ၍
 ကြောင်အိမ်လေးထဲထည့်လိုက်၏။ ပြီးတော့ သောက်ရေကိုမှ
 ရေတစ်ခွက်ကို ခပ်ကာ သောက်လိုက်၏။ ရေသောက်ပြီး
 နောက် အိမ်ခန်းလေးထဲတွင် အိမ်ရှေ့ခန်းနှင့် အတွင်းအိမ်
 ခန်းတို့ ပိုင်းခြားကာရံထားသော ဝါးသရဲ အခန်းဆီးလေး ထဲ
 အထက် ကုတ်တန်းတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော နှစ်ပေါင်းချောင်း
 လေးကို ဝိတ်မည်ကြံလိုက်သေး၏။ ပြီးမှ မဝိတ်တော့ဘဲ

လှလှသော်သည် အတွင်းဖက် အိပ်ခန်းရှိရာသို့ ဝင်၍
လာခဲ့တော့၏။

အိမ်အတွင်းခန်းဖက်သို့ ဝင်၍ လာသော လှလှ
သော်သည် အတွင်းဖက်ရှိ အိပ်ယာကြီးကို မြင်လိုက်ရသော
အခါတွင် သူမ၏ ရင်ထဲတွင် နွေး၍ သွားရ၏။

မနေ့က ဒီအိပ်ယာကြီးထက်တွင် နော်ကြည်သိန်း
နှင့် ကုလားကြီးတို့သည် နှစ်ယောက်သား အားပါးတရ လိုးခဲ့
ကြသည်ကို သူမကိုယ်တိုင် အစအဆုံး ကြည့်ရှု တွေ့မြင် ခဲ့ရ
သည်ဖြစ်၏။

လှလှသော်သည် အိပ်ယာခြေရင်းဖက်တွင် မက်တက်
လေးရပ်၍ နေရင်းက သူမ၏ ဝတ်၍ထားသော ရင်စေ့
ဘလောက်စ်အင်းကျီလေး၏ ရင်ဘတ်ရှိ ကျယ်သီးလေးများ
ကို ဖြုတ်လိုက်၏။ ။ ကျယ်သီးလေးများအား လုံးဖြုတ်တွက်
သွားလျှင် လှလှသော်သည် သူမ၏ လက်လေးကို သူမ၏
နောက်ကျောဆီသို့ လှမ်းလိုက်ကာ သူမ ဝတ်ထားသော
ဘရာဇီယာလေး၏ ဒိုက်ကို ဖြုတ်ကာ ကြိုးသိုင်းမပါသော
သူမ၏ ဘရာဇီယာလေးကိုချွတ်၍ ပစ်လိုက်၏။ ပြီးတော့မှ
လှလှ သော်သည် သူမ၏လက်အတွင်းမှ ဘရာဇီယာလေးကို

အိပ်ယာခြေရင်းဖက်ရှိ ဝါးထရံနံရံတွင် ကပ်လျက် သွယ်တန်း
ထားသော အဝတ်တန်းပေါ်၌ တင်လိုက်၏။

ပြီးတော့မှ လှလှသော်သည် သူမ၏ အင်းကျံ ရင်
ဘတ်ကျယ်သီးလေးများကိုပြန်၍ ကပ်ကာ သူမ၏ကိုယ်လုံး
လေးကို အိပ်ယာကြီးဖက်သို့ လှည့်လိုက်၏။ ပြီးသည်နှင့်
လှလှသော်သည် အိပ်ယာကြီးပေါ်သို့ ထိုင်၍ ချလိုက်ပြီး
သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို အိပ်ယာပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်ကာ
လှဲချလိုက်တော့၏။ ပြီးတော့ လှလှသော်သည် သူမ၏ မျက်လုံး
လေးများကိုမှိတ်၍ ထားလိုက်တော့၏။

လှလှသော်သည် သူမ၏ မျက်လုံးလေးများကို
မှိတ်လိုက်ပြီးခွန်မှာပင် သူမ၏ ကျောပြင်လေးနှင့် တီကပ်မိ
နေသော အိပ်ယာကြီး၏ အထိအတွေ့ကို သတိထား
လိုက်မိစဉ်မှာပင် သူမ၏အတွေး အာရုံထဲ၌ မနေက ညက
တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ကုလားကြီး၏ ဧရာမလီးတန်ကြီးကို
မြင်ယောင်လိုက်၏။ ပြီးတော့ ကုလားကြီးနှင့်နော်ကြည်သိန်
တို့ နှစ်ယောက်၏ ဝတ်လစ်လစ်ကိုယ်လုံးများ၊ ပြီးတော့
ဖေါင်းကား တင်းမာ၍ အရည်များ စိမ့်နေသော နော်ကြည်
သိန်း၏ စောက်ပတ်ကြီးနှင့် တိုစောက်ပတ်ကြီးထဲသို့ ထုတ်

သွင်းချီပြုလုပ်၍ နေသော မာကျော ထောင်မတ်လျက် အရည်
 များဖြင့် တင်းပြောင်ကာနေသော ကုလားကြီး၏
 ရောမလီးတန်ကြီး။ ထို့ပြင် ထိုရောမ လီးတန်ကြီးက နော်
 ကြည်သိန်း၏ စောက်ပတ်ကြီးထဲသို့ ဖိဆောင့်၍ လိုးလိုက်
 တိုင်း မျက်လုံးလေးများ မှိတ်ထားရင်း လူးလွန် ကော့ယုံ၍
 သွားရသော နော်ကြည်သိန်း၏ ဝတ်လစ်စလစ် ကိုယ်လေး
 တို့သည် သူမ၏ အတွေးအာရုံထဲတွင် တစ်ခုစီမြင်ယောင်၍
 လာရတော့၏။

သူမ၏ အတွေးအာရုံထဲတွင် မြင်ယောင်၍
 လာခဲ့ရသော အရာများကို အသွေးအသားများ လှုပ်ရှား
 ထကြွ၍ လာခဲ့ရပြီဖြစ်သော လှလှသော်သည် ကမင်ပင် အရ
 သာခံကာ ပြန်၍ စဉ်းစားနေလိုက်တော့၏။ သူမသည်
 မျက်လုံးလေးများကို မှိတ်၍ထား၏။

မကြာမှီမှာပင် ပက်လက်ဂေး လှန်ကာ လှဲနေ သော
 လှလှသော်သည် သူမ၏ ပေါင်လေးနှစ်ချောင်းကို အနည်းငယ်
 တားလိုက်ကာ သူမ၏ လက်လေးတစ်ဖက်က သူမ၏
 စောက်ပတ်လေးပေါ်သို့ ထမီလေးပေါ်မှပင် တင်ကာ
 ညှစ်ညှစ်သာသာလေး ပွတ်၍ ပေးလိုက်စဉ်မှာပင် သန်မာ

လှလှသောလက်နှစ်ဖက်က သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို
တင်းကြပ်စွာ ပွေဖက်ခြင်း ကို ခံလိုက်ရသည်နှင့် ကိုယ်လုံး
လေး တစ်ခုလုံး ဆတ်ကနဲ တုန်၍ သွားရသော လှလှသော်
သည် သူမ၏ မျက်လုံးလေးကို ဆတ်ကနဲဖွင့်၍ကြည့်လိုက်မိ၏။

"ဟင် . . . ခင်ဝင်း"

သူမ၏ စကားလေး အဆုံးမှာပင် ခင်ဝင်းသည် သူ၏
မျက်နှာကို လှလှသော်၏ မျက်နှာဆီသို့ သူ၏ မျက်နှာကို
မှောက်၍ ချလိုက်ပြီး သူ၏ နှုတ်ခမ်းများက လှလှသော်၏
နှုတ်ခမ်းလေးများကို ဖိကပ်ကာ စုပ်နမ်းလိုက်တော့ရာ အဝန်း
တကြာလေးဖွင့်၍ ထားလိုက်သော လှလှသော်၏
မျက်လုံးလေးများသည် မှေးစင်း၍ ကျသွားရသည့် ခဏမှာပင်
သူမ၏ နှုတ်ခမ်းများက လည်း ခင်ဝင်း၏ နှုတ်ခမ်းများကို
ပြန်၍ စုပ်နမ်းလိုက်တော့၏။ ထိုစဉ်မှာပင် ခင်ဝင်း၏ လျှာက
သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများကို စုပ်၍ ပေးလိုက်သောအခါ
ကွင်းကဲ့ ကိုယ်လုံးလေး တွန့်လိမ်၍ သွားရသော လှလှသော်၏
လက်နှစ်ဖက်သည် ခင်ဝင်း၏ ကင်္ဂိုယ်လုံးကြီးကို ဖက်ကွယ်
၍ လာရတော့၏။

လှလှသော်၏ နှုတ်ခမ်းလေးများကို စုပ်နမ်းလျှက်

ကပင် ခင်ဝင်း၏ လက်တဖက်သည် သူမ၏ ရင်စေ့
 အင်းကျိုလေး၏ ရင်ဘတ်ရှိ ကျယ်သီးလေးများကို စမ်း၍
 တစ်လုံးချင်း ဖြုတ်၍နေ၏။ ကြယ်သီးလေးများအား လုံး ဖြုတ်
 ထွက်သွားပြီးသောအခါတွင်တော့ ခင်ဝင်း၏ လက်တဖက်က
 လှလှသော်၏ နို့လေးနှစ်လုံးကို တစ်လှည့်စီ ဆုတ်နယ်
 ဖျစ်ညှစ်၍ ပေးနေတော့၏။

သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများကို စုပ်နမ်းခံရရင်း
 နို့လေးများကိုပါ အကိုင်ခံ၍ နေရသော လှလှသော်၏ ကိုယ်
 လုံးလေးတစ်ခုလုံးသည် မရိုးမရွဲဖြစ်လျက် လာကာ သူမ၏
 ကိုယ်လုံးလေးသည် ကော့၍ တက်လာရသည့် အပြင်
 ခင်ဝင်း၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ဖက်တွယ်၍ ထားသော လှလှ
 သော်၏ လက်လေးနှစ်ဖက်သည်လည်း ခင်ဝင်း၏ ကိုယ်လုံးကြီး
 ကိုတင်းကြပ်စွာ ဖက်၍ ထားလိုက်တော့၏။

လှလှသော်၏နို့လေးနှစ်လုံးကို တလှည့်စီ ကိုင်ကာ
 ဖျစ်ညှစ် ဆုတ်နယ်၍ နေသော ခင်ဝင်း၏ လက်က သူမ၏
 နို့သီးခေါင်းလေးများကိုပါ သူ၏ လက်ဖဝါးဖြင့် ဖိကပ် ကာ
 နှုတ်ပေးနေပြန်တော့ ကာမစိတ်များ ကြွသထက် ကြွလာခဲ့

ရသော လှလှသော်၏ ရင်ဘက်လေးမှာ ကကြွကြွဖြင့် ကော့
ကက်၍ နေရတော့၏။ ။

မကြာမှီမှာပင် ခင်ဝင်း၏ နှုတ်ခမ်း အစုံသည် လှလှ
သော်၏ နှုတ်ခမ်းလေးများဆီမှ ညင်သာစွာပင် ခွာ၍ ယူလိုက်
ကာ ခင်ဝင်း၏ ကိုယ်လုံးကြီးသည် အောက်ဖက်ဆီသို့ ရေ့ရှာ၍
သွားကာ ခင်ဝင်း၏ နှုတ်ခမ်း အစုံက ရင်ဘတ် အင်းကျိစလေး
များ ဟ၍ နေသောအတွင်းမှထွက်ပေါ်၍ နေသော ဖြူဖွေး
မာတင်း ၍ နေသော လှလှသော်၏ နို့လေး ကပ်လုံးကို ဝုံကာ
စို့လိုက်တော့၏။ ။

ထိုအခါတွင်တော့ လှလှသော်၏ ကျောပြင်လေး
သည် အိပ်ယာပေါ်မှ ကြွ၍ သွားရကာ သူမ၏ ခြေထောက်
လေးနှစ်ချောင်းသည်လည်း ပူးကပ်ကာ လိမ်၍ သွားရ
တော့၏။ ။

နို့စို့ပေးနေသော ခင်ဝင်း၏ နှုတ်ခမ်းများက လှလှ
သော်၏ နို့လေးနှစ်လုံးကို တလှည့်စီ စို့၍ ပေးနေသည့် အပြင်
သူမ၏ နို့သီးခေါင်းလေးများကိုပါ လျှာ စောင်းဖြင့် ပွတ်
ယက်ပေးနေလေတော့ လှလှသော်၏ သွေးသားကိုသည်

ဆူပွက် ကာ သောင်းကျန်း၍ လာရတော့၏။

ထိုစဉ်မှာပင် ခင်ဝင်း၏ လက်တဖက်က လှလှသော်
၏ ခါးမှ ထဘီစလေးကို လှမ်း၍ ကိုင်လိုက်သည် နှင့် သွေး
သားများ သောင်းကျန်း၍ နေပြီဖြစ်သော လှလှသော် သည်
သူမ၏ ထဘီစလေးဆီသို့ သူမ၏ လက်ကလေးကို ရွှေ့
လျှားလိုက်ကာ သူမ၏ ဖင်သားကြီးများကိုမြှောက်ကြွလျှက်
ထဘီစလေးကို ချွတ်၍ ပေးလိုက်သည်နှင့် ခင်ဝင်း၏ လက်ဖက်
တစ်ဖက်က သူမ၏ စောက်ပတ်လေးကို အုပ်၍ ကိုင်လိုက်ရာ
တွန့်ကနဲ ဖြစ်၍ သွားရသော လှလှသော်သည် လိင်၍ ထား
သော ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်ကို ဖြည့်ကာ သူမ၏
ပေါင်လေးကို ကားဟ၍ ပေးလိုက်မိတော့၏။

ထိုအခါတွင်မှ ခင်ဝင်း၏ လက်က သူမ၏ ပေါင်
ရင်းကြားသို့ တိုးဝင်လာကာ လှလှသော်၏ စောက်ပတ်ကို
စမ်းကာ ကိုင်လိုက်သောအခါတွင်တော့ သူမ၏ စောက်ပတ်
ဝတွင် စိန်စိုကာထွက်နေကြပြီဖြစ်သော စောက်ရည်လေး
များသည် ခင်ဝင်း၏ လက်ကို ထိတွေ့ ခိုစွတ်၍ သွားရ
တော့၏။

ခင်ဝင်းလက်ကလည်းအငြိမ်မနေဘဲ၊ သူမ၏ စောက်

ပတ်ရွှေဖက်လေးကို လျှော့လိုက်ကာ ပွတ်ပေး၍
 နေပြန်သောအခါတွင်တော့ ကင်းမာဖောင်းကား၍ လာနေရ
 သော လှလှသော်၏ စောက်ပတ်ကြီးသည် အစွမ်းကုန် ဖောင်း
 ကား၍လာခဲ့ရသည့်အပြင် တဖြေးဖြေး စောက်ရည်များမှာ
 လည်း နိမ့်၍လာရတော့၏။

သူမ၏ နို့နှစ်လုံးကို အားပါးတရ အစို့ခံနေရကာ
 အတွင်းမှ ယား၍ နေရသော စောက်ပတ်ကြီးကိုပါလက်ဖြင့်
 အပွတ်ခံနေရ သော လှလှသော်၏ကိုယ်လုံးလေးသည် မခို
 မဆန့်ခံစား၍ လာခဲ့ရကာ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာလည်း
 လူးဖုံး၍ လာခဲ့ရတော့၏။

"အင့် . . . ဟင်း . . . အကိုရယ် . . . ဟင့် . . . ကု
 . . . ကျမ . . . မနေတတ်တော့ဘူး . . . ဟင့်"

မျက်လုံးလေးများ ဖြိတ်ကာ ဦးခေါင်းလေးကို သယ်
 လူးညာလှည့်ဖြင့် လုပ်၍နေသော လှလှသော်၏ ကဆတ်ဆတ်
 ကုန်၍နေသော နှုတ်ခမ်းဖျားလေးဆီမှ ညည်းသံလေးများ
 ထွက်ပေါ်လာရင်း သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးသည် တစ်ချက်
 လူးလွန်လိုက်စဉ်မှာတော့ ခင်ဂင်းသည် သူမ၏ မျက်နှာကို
 သူမ၏ နို့လေးများဆီမှ ခွာကာ ခေါင်းကိုထောင်လိုက်ပြီ

လှလှသော်၏ ပါးပြင်လေး နှစ်ဖက်ကို အားပါးတရရှိက်နင်း
လိုက်ပြီးသည်နှင့် ခင်ဝင်းသည် သူ၏ ခါးကို မတ်ကာ ထထိုင်
လိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာပင် ရင်ဘတ် ကလေးနိင့်ချီ မြင့်ချီဖြစ်၍
နေရသော လှလှသော်သည် အမောတကောလေး ဖြစ်လျက်
အသက်ကို ဝအောင် ရှူရင်း သူမ၏ မျက်လုံးလေးများကို
ဖွင့်ကာ ခင်ဝင်းကို ကြည့်နေမိ၏။

ခင်ဝင်းကလှလှသော်၏ ကိုယ်လုံးလေး ဘေးတွင်
သူ၏ ခါးကိုမတ်ကာထထိုင်လိုက်ပြီးသည်နှင့် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်
အပေါ်ပိုင်းတွင် ဝက်ထူးသော စွပ်ကျယ်အင်းကျီကို ချွတ်၍
ပြစ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ သူ၏ ပုဆိုးကိုပါ တစ်ခါတည်းချွတ်လိုက်
တော့ရာ ခင်ဝင်း၏ ပေါင်ရင်းခွဆုံရှိ လီးတန်ကြီးသည် ဝေါက်
ကနဲထွက်ပေါ်၍ လာရတော့ရာ လှလှသော်သည် သူမ၏
မျက်လုံး ဝိုင်းလေးများဖြင့် ခင်ဝင်း၏ လီးတန်ကြီးကိုဝေးစိုက်
ကာ ကြည့်၍နေမိတော့၏။

ထွက်ပေါ်၍လာသော ခင်ဝင်း၏ လီးတန်ကြီးမှာ
သူမတွေ့ခဲ့ဖူးသော ကုလားကြီး၏ လီးတန်ကြီးလောက် မ
သော်လည်း ကုလားကြီး၏ လီးတန်ကြီးနီးပါးလောက် ရှိ၏။

ခင်ဝင်း၏ လီးတန်ကြီးမှာ အရှည် ၇ လက်မကျော်
 ကျော်နှင့် လုံးဝက် ကျပ်လုံးသာသာလောက်ရှိ၏။ လီးတန်ကြီး
 ကစ်ခံ့ချင်းလုံးမှာ ညို၍နေပြီး လီးတန်ကြီး၏ ထိပ်တွင် တော
 ထိပ်ဖူးကြီး တစ်ဝက်လောက်ထိ ပြုလန်ကာနေပြီး လီးတန်
 ကြီး၏ ပတ်လည်တွင် တော့ အကြောကြီးများမှာ
 ထောင်၍ထကာ ဖုထစ်၍နေကြ၏။

ကဆတ်ဆတ်ဖြစ်၍နေသော ခင်ဝင်း၏ လီးတန်
 ကြီးထိပ်တွင် တော့ အရှည်လေးများမှာစို့၍ နေသည်
 ကိုတွေ့ရ၏။ ခင်ဝင်း၏ လီးတန်ကြီးကို ဖျက်ထောင် မခတ်
 တတ်မက်စွာဖြင့် ကြည့်နေစဉ်မှာ လှလှသော်သည်
 လီးတန်ကြီးကိုကြည့်နေရင်းဖြင့် နှစ်ကြိမ်ခန့် ခံတွေးဖို့ခ
 လိုက်မိ၏။

ခင်ဝင်းက ပုဆိုးကိုဆွဲ၍ ချွတ်ချလိုက်ပြီးသည်နှင့်
 သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ခူးထော့ချက်၍ ထိုင်လိုက်တော့ရာ
 ခင်ဝင်း၏ လီးတန်ကြီးသည် ဝေါက်ကနဲ ဝေါက်ကနဲဖြင့် လှုပ်
 ရွားသွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသော လှလှသော်၏
 ရင်ထဲတွင် နှင့်ကနဲ ခံစား၍ သွားရကာ သူမ၏ စောက် ပတ်
 နှက်ခင်းသားနှစ်ခုတို့သည်လည်း တင်းကနဲ ဖြစ်ကာ ဖြစ်လာ

တချက်လှုပ်သွားရတော့၏။

ခင်ဝင်းက ဒူးထောက်၍ ထိုင်လိုက်ပြီးသည်နှင့် သူမ၏ ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်ကို ဒူးခေါင်းမှ ကွေးကာ ထောင်ပေးလိုက်သည်နှင့် လှလှသော်ကလည်း ကြယ်သီးများ ဖြုတ်ကာ ရင်ဘတ်လေး ဟ၍ နေသော သူမ၏ ရင်စေ့အင်း ကျုံ့လေးကိုချွတ်၍ ပစ်လိုက်တော့၏။

လှလှသော်၏ ပေါင်လေးနှစ်ဖက်သည် ဒူးကွေးကာ ထောင်သွားပြီးသည်နှင့်ခင်ဝင်းသည် သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို သူမ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ ဝင်၍ ဒူးထောက်ကာ ထိုင်လိုက်၏။

ပြီးသည်နှင့်ခင်ဝင်းသည် သူ၏ မာကျောကာ ထောင်မတ်လျက်တဆတ်ဆတ် ဖြစ်၍နေသော လီးတန်ကြီး၏ ထိပ်ကိုလှလှသော်၏ စောက်ပတ်ဝ၌ ကေ့လိုက်ရင်း တဆက်တည်းပင် သူ၏ လီးတန်ကြီးကိုလှလှသော်၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ဖိ၍ သွင်းလိုက်တော့၏။

“ဗျစ် . ဗျစ် . . ဗျစ် . . ”

“အမေ့ . . အင့် . . အား . . ကျွတ် . . ကျွတ်”

ခပ်ကားကားလေးဖြစ်၍နေသော လှလှသော်၏

ပေါင်လေး နှစ်ချောင်းသည် အစွမ်းကုန်ဖြူကား၍ သွားရပြီး
 မှေးမှိတ်၍ သွားရသော သူမ၏ မျက်လုံးလေးများနှင့်အတူ
 သူမ၏ နှုတ်ခမ်း လုံးလုံးလေးများမှာ ဟ၍ သွားရကော့၏။
 ခင်ဝင်း၏ လီးတန်ကြီးကကော့ သူမ၏ စောက်ပတ်ထဲသို့
 တစ်ဝက်မျှ ဝင်၍ သွားခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ခင်ဝင်းသည် လှလှသော်၏ စောက်ပတ်ကြီးထဲသို့
 သူ၏ လီးတန်ကြီးမှာ တစ်ဝက်ခန့် ဝင်၍ သွားရပြီးသည်နှင့်
 လီးတန်ကြီးကိုဆက်၍ မသွင်းသေးဘဲ သူ၏လက်နှစ်ဖက်က
 လှလှသော်၏ နို့လေးနှစ်လုံးဆီသို့ လှမ်းကာ သူ၏ လက်ဝ
 ဝါးကိုဖြန့်၍ သူမ၏နို့ဘီးခေါင်းလေးများပေါ်တွင် ဖျပ်ဖွံ့
 တင်ကာ နို့ဘီးခေါင်းလေးများကို ညင်ညင်သာသာလေးဖွတ်
 ၍ ပေးနေတော့၏။

တဝက်ခန့်ဝင်၍ နေသော လီးတန်ကြီးကိုလည်း
 ခင်ဝင်းသည် သူမ၏ စောက်ပတ်ထဲတွင် ဘယ် ညာ
 အထက်အောက် ညင်ညင်သာသာ လှုပ်ရှားပေးနေတော့ရာ
 မကြာမီ မှာပင်လှလှသော်၏ ဖြူဖွေး လုံးတစ်၍နေသော
 ဖင်ဘားကြီးများမှာလူးလို့လို့ဖြစ်လာရတော့ရာခင်ဝင်းသည်
 သူမ၏ နို့ဘီးခေါင်းလေးများပေါ်သို့ ဖြန့်၍တင်ထားသော

သူ၏လက်ဖမ်းကို သူမ၏ နို့အုံလေးများအား ဆုတ်ကိုင်
လိုက်ပြီး လီးတန်ကြီးကိုလည်း လှလှသော်၏စောက်ပတ်ထဲသို့
ဆက်၍ မသွင်းလိုက်တော့၏။

"ဗျစ် . ဗျစ် . . ဗျစ် . . ဖွတ်"

"အင့် . . အော့ . . အား . . အမလေး . . လေး
. . အော့ . . အင်း . . ဟင်း"

လှလှသော်၏ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ခိုက်သားပြင်လေး၏
ခိုက်ကြောလေးများမှာ ရှုံ့၍ သွားကာ သူမ၏ စောက်
ပတ်ကြီးမှာ ခုံး၍ ကော့တက်သွားရပြီး သူမ၏ အသား
လေးများမှာ တဆတ်ဆတ် တုန်၍ နေရတော့၏။

ခင်ခင်း၏ လီးတန်ကြီးကတော့ လှလှသော်၏
စောက်ပတ်ထဲသို့ တစ်ဆုံးဝင်၍ သွားရတော့၏။

ထိုအခါတွင် ခင်ခင်းသည်၊ သူ၏ လီးတန်ကြီးကို
လှလှသော်၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ဖိကပ်၍ ထားလိုက်ပြီးနောက်
သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို လှလှသော်၏ ကိုယ်လုံးလေးပေါ်သို့
ပျောက်၍ ချလိုက်ပြီး သူမ၏ဖြူဖွေး ညက်ညောလှသော
အချိုးအစား ကျနုလှပသည့် ကိုယ်လုံးလေးကိုဖက်လိုက်၏။

ပြီးတော့ မျက်လုံးလေးများမှိုက်၍ထားသော သနပ်ခါး
ပါးကွက်ကြားလေးဖြင့် ချောမောလှသည့် လှလှသော်၏
မျက်နှာလေး အနှံ့ကို အဝမ်းမရ ပင် တချက်ခြင်း နမ်း၍
ပေးနေ၏။

စောက်ပတ်ထဲတွင် လီးတန်ကြီး တစ်ချောင်းလုံး
အဆုံးသွင်းခံထားရသည့် လှလှသော်ကလည်း သူမ၏
လက်လေး နှစ်ဖက်ဖြင့် ခင်ဝင်း၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ဖက်ကာ
သူမ၏ မျက်နှာလှလှလေးကို အဝမ်းမရပင် ထိုး၍
ပေးနေသေး၏။ တို့ပြင် လှလှသော်၏ နှာတံထိပ်လေးကလည်း
ခင်ဝင်း၏ မျက်နှာနောက်သို့ အဝမ်းမရ လိုက်လံကာ
ခင်ဝင်း၏ မျက်နှာရှိ ဖိရောနေရာလေးများကို တစ်ချက်
တစ်ချက် လိုက်၍ နမ်းနေသေး၏။

ခင်ဝင်း၏ လီးတန်ကြီး တစ်ဆုံးဝင်ကာ ထိကပ်၍
ထားသော လှလှသော်၏ စောက်ပတ်ကြီးတွင်းမှလည်း
စောက်ရည်များမှာ ဆက်တိုက်ဆိုသလိုပင်စိုစို၍ ထွက်ကု
လာကြရတော့၏။

ခဏအကြာတွင်တော့ ခင်ဝင်းသည် လှလှသော်၏

ကိုယ်လုံးလေးပေါ်သို့ မှောက်၍ ထားလျက် ကပင် သူ၏
 ဖင်ကြီးကိုကြွကာ လှလှသော်၏ စောက်ပတ်ထဲသို့
 တစ်ဆုံးသွင်းကာ ဖိကပ်ထားသော သူ၏ လီးတန်ကြီးကို
 ဖြေးဖြေးပင် ဆွဲ၍ ထုတ်လိုက်ရာ မာကျောလှသော
 လီးတန်ကြီးကို ကပ်ညိ၍နေသော ကြပ်ညပ်၍နေသော သူမ၏
 စောက်ပတ်ထဲရှိ စောက်ပတ် အတွင်းသားလေးများသည်
 လီးတန်ကြီး ရွေ့ရှားသွားရာ နောက်သို့ မာကျောလှသော
 လီးတန်ကြီးနှင့် ပွတ်ဆွဲ မိကာလိုက်ပါသွားကြသည်ဖြစ်၍
 ခံစားရခက်သွားသော လှလှသော်၏ နှုတ်ခမ်းလေး
 နှစ်လွှာသည် တဖြေးဖြေး ဟ၍ သွားရတော့၏။

ခင်ဝင်းက သူ၏ လီးတန်ကြီး တစ်ဝက်မျှ အပြင်သို့
 ရောက်၍ လာသောအခါတွင်မှ သူ၏ လီးတန်ကြီးကို ဆက်၍
 မထုတ်တော့ဘဲ ရပ်လိုက်ရာ လှလှသော်၏ နှုတ် ခမ်းလေး
 နှစ်လွှာသည် ပြန်၍ နေကပ်သွားရတော့၏။

တဖန် ခင်ဝင်းက တစ်ဝက်လောက် အပြင်သို့ထွက်
 ၍ လာသော သူ၏ လီးတန်ကြီးကို တင်းမာ ဖောင်း
 ကား၍နေကာ စောက်ရည်များစိုရွှဲလျက် ရဲရဲနီလျက်ရှိသော
 လှလှသော်၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ညင်ညင်သာသာပင် ပြန်၍

ဖိသွင်းလိုက်သောအခါတွင်တော့ လှလှသော်၏ နှုတ်ခမ်း
လုံးလုံးလေးနှစ်လွှာမှာ ဖြက်ကနဲဟ၍ သွားရပြန်ကာ သူမ၏
စောက်ပတ်ကြီးသည် ကော့ကနဲ ကက်လာရတော့၏။

"ပလွတ် . . ဖွတ်"

"အ့ . ."

လီးတန်ကြီး တစ်ချောင်းလုံး သူမ၏ စောက်ပတ်
ထဲသို့ ပြန်၍ ဝင်သွားပြီးသောအခါတွင် တော့ ခင်ရင်းသည်
သူမ၏ လီးတန်ကြီးကို တစ်ဝက်လောက် ပြန်၍ ထုတ်ကာ တဖန်
ပြန်၍ လီးသွင်းလိုက်ဖြင့် လုပ်ပေးနေတော့၏။

"ပလွတ် . . ဖွတ်"

"အင့် . ."

"ပလွတ် . . ဖွတ်"

"အ့ . ."

"ပလွတ် . . ဖွတ်"

"အင်း"

(၁၀)ကြိမ်မျှ လုပ်ပေးပြီးသွားသော အခါတွင်တော့
လှလှသော်၏ကိုယ်လုံလေးပေါ်သို့ မှောက်၍ သူမ၏
မျက်နှာလေးကို အနီးကပ် မြင်ရရင်း တချက်ခြင်းနမ်းကာ

လိုး၍ နေသူ ခင်ဝင်းသည် လှလှသော်၏ ပျက်နှာလှလှလေး၏ အမူအယာ အပြောင်းအလဲလေးများကို အနီးကပ်တွေ့မြင် နေရပြီ။ သူမ၏ ကျဉ်းမြောင်းလွန်းသော စောက်ခင်းလေး အတွင်းမှ နုနယ်လှသော စောက်ပတ်အတွင်းသားလေးများ ကလည်း သူ၏ မာကျော လှသော လီးတန်ကြီးကိုထိတိမိမိ ဖိဖိစီးစီး တွေ့ထိနေရသည် ဖြစ်၍ ကာမဇောများ ဟုန်းကနဲ ထ၍ လာရသော ခင်ဝင်းသည် သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို လှလှသော်၏ ကိုယ်လုံးလေးပေါ်မှ ကြွကာ ဘေးတဖက်တချက်ဆီသို့ သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်း လိုက်ပြီး သူ၏ လီးတန်ကြီးကိုလည်းဖစ်ကြီးနားထိ ဆွဲထုတ် လိုက်ကာ ခပ်သွက် သွက်လေး ပြန်၍ လိုးသွင်းရင်း စ၍ လိုးတော့၏။

"ပြွတ် . . ပလွတ်"

"အင့် . ."

"ဗလွတ် . . ဖွတ်"

"အခု . ."

"ဖွတ် . . ပြွတ်"

"အင်း . . ."

မြိုင် သူးထားသော အတွေ့၊ အကြုံအရ လှလှသော်သည် သူမ၏ စောက်ပတ်ကြီးကိုခင်ဂင်း၏ လီးကြီးက ဖိ၍ အလိုးတွင် ကော့၍ ကော့၍ ပေးနေတော့၏။

"ဖြုတ် . . . ဖွတ်"

"အမေ့ . . ."

"ဖွတ် . . . ပလွတ်"

"အင့် . . ."

"ပလွတ် . . . ဖြုတ်"

"အ့ . . ."

စ၍ လိုးစဉ်က ဖြေးဖြေးပင်စ၍ လိုးပေးနေသော ခင်ဂင်းသည် ခဏအကြာမှာပင် တွေ့ရလာရသော အထိအတွေ့များကြောင့် အားမရနိုင်ဖြစ်၍ လာကာ ဖိ၍ဖိ၍ ဆောင့်ကာ လိုးလာတော့၏။

"ဖွတ် . . . ပလွတ်"

"အမလေး . . ."

"ပလွတ် . . . ဖြုတ်"

"အား . . ."

ပြွတ် . . . ဖွတ်"

"အင့် . . . အ့"

ခင်ဝင်း၏ ကြီးမားလှသော မာကျောနေသည့် လီးတန်ကြီးမှာ သူမ၏ ယား၍ တက်နေရသော စောက်ပတ် အတွင်းသားလေးများကို ဖိနှိပ်ဖိနှိပ် ဆောင့်ကာ ပွတ်တိုက်သွားနေရကာ ယား၍ တက်နေသော သူမ၏ စောက်ပတ်အတွင်းသားလေးများသည် အားရ ကြေနှပ်ကာ ဖြစ်သွားရသော ခဏမှာပင် အံ့အံ့သံသော အရသာကိုပါ လှလှသော်သည် တွေ့ရှိခံစားလာရတော့၏။

"ပလွတ် . . . ပြွတ်"

'အ့ . . ."

"ပြွတ် . . . ဖွတ်"

"အင်း . . ."

"ဖွတ် . . . ပလွတ်"

"အင့် . . ."

အရသာတွေ့၍ လာရသော ခင်ဝင်းက လည်း

သူမကိုအားပါးတရ ဆောင့်၍ လှီးလာသကဲ့သို့ အရသာများ
အံ့ဆိန်၍ လာရသော လှလှသော်က လည်း သူမ၏
စောက်ပတ်ကြီးကို အားပါးတရပင် ကော့၍ ပေးကာ
အလိုးခံနေတော့၏။

"ဖွတ် . . ပြွတ်"

"အင့် . ."

"ပြွတ် . . ပလွတ်"

"အင်း . . ဟင်း"

"ပလွတ် . . ဖွတ်"

"အ့ . . အင့်"

အားပါးတရ ဆောင့်ကာ လှီး၍ နေသော
ခင်ဝင်းသည် လှလှသော်၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ထုတ်ချီ
သွင်းချီဖြင့် လှီးနေသော သူ၏ လီးတန်ကြီး အရင်းကို ဝ
လိုက် ချလိုက်ဖြင့် လှီးပေးနေရာ လှလှသော်၏ စောက်
စေ့လေးမှာ မာကျောလှသော ခင်ဝင်း၏ လီးတန်ကြီးနှင့်
ပွတ်ထိကာ လှလှသော်ခမျာ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေး
တဆတ်ဆတ် တုန်၍ သွားကာ အရသာ ကွေ့၍ နေရတော့၏။

"ပလ္လုတ် . . ပြွတ်"

"အင်း . . "

"ပြွတ် . . ဖွတ်"

'အာ့ . . "

"ဖတ် . . ပလ္လုတ်"

"အင့် . . ဟင့်. ကို . . ကိုဝင်းရယ် . . အင်း
ဟင်း . . ဟင်း . . "

"ပလ္လုတ် . . ဖွတ်"

"အင့် . . ဟင့်"

"ပြွတ် . . ပလ္လုတ်"

"ပလ္လုတ် . . ဖွတ်"

"ကောင်းလားဟင် . . လှလှ"

"ပလ္လုတ် . . ပြွတ်"

"အင့် . . ကောင်း . . ကောင်းတယ်. ဒီ
ကောင်းတာဘဲ. အင်း . . ဟင်း . ဟင်း"

"ပြွတ် . . ဖွတ်"

"ဖွတ် . . ပလ္လုတ်"

"အင်း . . ဟင်း ကို . . ရော ကောင်းရဲ့လား . .
ဟင် . . "

"ပလွတ် . . ဖွတ်"

"သိပ်ကောင်းတာဘဲ လှလှရယ် . . "

"ဖွတ် . . ပြွတ်"

"ပြွတ် . . ဖွတ်"

"အာ . . ဟ . . အမလေး . ကိုရယ် . . ဒီထက်
ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်လိုက်စမ်းပါ . . အမလေး နော် . အင်း
. ဟင်း . . ဟင်း . . "

"ပြွတ် . . ဖွတ်"

"ဖွတ် . . ပလွတ်"

"အခု . . နို့ . . နို့တွေ . . ဆောင့် ဆွဲလိုက်စမ်းပါ
ကို ရယ် . . အခု . . အင့် . . ကျမ . . အေးမရတော့လို့ပါ
. . အမလေး . . ဟင်း"

"ပလွတ် . . ပြွတ်"

"ပြွတ် . . ဖွတ်"

"ဖွတ် . . ပလွတ်"

ခင်ဝင်းက ဆောင့်၍ လိုးနေရင်းက သူ၏လက်နှစ်
ဖက်ဖြင့် လှလှသော်၏ နို့များကို လှမ်း၍ ဆွဲကာ ဆုတ်နယ်
ဖျစ်ညှစ်ပေးလိုက်သောအခါတွင်တော့ ကြေနပ်ကာ
သွားရသော လှလှသော်သည်ခင် ဝင်းကို ကျေးဇူးတင်၍
သွားရသည့် အပြင် ခင်တွယ်၍လည်း သွားခဲ့ရတော့၏။

"ပလ္လတ် . . ဖွတ်"

"ဖွတ် . . ဖြွတ်"

"အခု . . အင်း"

"ဖြွတ် . . ဖွတ်"

"ကျွတ် . . အင်း . . ဟင့် . . ကောင်းလိုက်တာ
ကိုရယ် . . အမလေး . . ဟင်း . . ဟင်း . ."

"ပလ္လတ် . . ဖွတ်"

"ဖွတ် . . ဖြွတ်"

"ကိုကို့ချစ်လား ဟင် "

"ပလ္လတ် . . ဖြွတ်"

"အင့် . . ချစ် . . ချစ် . . တယ် . ကိုရယ် . .
ဟင်း . . ဟင်း . ."

"ပြွတ် . . ဖွတ်"

'ဖွတ် . . ပလွတ်"

"အင်း . ကိုရော ချစ်လားဟင် . . ဟင်း . . ဟင်း"

"ပလွတ် . . ပြွတ်"

"ပြွတ် . . ဖွတ် . . "

"သိပ်ချစ်တာဘဲ လှလှရယ် . . ဟင်း"

"ပလွတ် . . ပြွတ်"

"ပြွတ် . . ဖွတ်"

"အခု . . ချစ် . . ချစ် . . ရင် . . အားကုန်
ဆောင့်စမ်းပါ . . ကိုရယ် . . အမလေး . . ကျမ
အားမရတော့လို့ပါ . . အင်း . . ဟင်း . . အခု . .
အမလေး . . အခု . . ဟုတ်တယ် . . အခု . . ထိတယ် . .
အမလေး ကိုရယ် "

"ပလွတ် . . ပြွတ်"

"ပြွတ် . . ဖွတ်"

"ဖွတ် . . ပြွတ်"

လှလှသော်၏ ဝက်လစ် လေစ် ကိုယ်လုံးလေးမှာ

လှူပျံ့ ကော့တက်ကာ ဖြစ်လာသည်နှင့် သူ၏ လီးတန်ကြီး
မှာလည်း အံ့ဆိမ့်၍ တက်လာရပြီဖြစ်သော ခင်ဝင်းသည်
လှလှသော်၏ နို့နှစ်လုံးကို အားပါးတရ ဆွဲကာ အားကုန်
ထုတ်၍ ဆောင့်ကာ လိုးလိုက်တော့၏။

"ပြွတ် . . ဖွတ်"

'ဖွတ် . . ပလွတ်"

"ပလွတ် . . ပြွတ်"

'အခု . . အ . . အမလေး . . အင့် . . အား . .
အမလေး၊ လေး . . အင်း . . ဟင်း ဟင်း . . ချစ် . .
လိုက် . . တာ . . ကို . . ရယ် . ."

'အား . . လှလေးရယ် . . ချစ် . . ကယ် . ."

ကိုယ်လုံးလေး တစ်ခုလုံး မြောက်ကြ၍ တက်သွားမ
တတ် တုန်ခါ၍ သွားရသောလှလှသော်၏ ကိုယ်လုံးလေးသည်
လှူပျံ့ ကော့တက်နေစဉ် ခဏမှာပင် ခင်ဝင်း၏ကိုယ်လုံးကြီး
မှာတွန့်ကနဲ တွန့်ကနဲဖြစ်၍ သွားကာ သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို
လှလှသော်၏ ကိုယ်လုံးပေါ်သို့ မှောက်၍ ချလိုက်ကာ သူ၏
လက်နှစ်ဖက်က လှလှသော်၏ကိုယ်လုံး လေးကိုသိမ်းကြုံး၍

ဖက်လိုက်ကာ ခင်ဝင်းသည် သူ၏ လီးကန်ကြီး အရင်းကို
 သူမ၏ စောက်ပတ်ဝ၌ ဖိကပ်ကာ ထားလိုက်ရင်း သူ၏
 လီးကန်ကြီးထိပ်မှ ပူနွေးသော သုက်ရည် တပုံတပင်ကြီးကို
 လှလှသော်၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ အားပါးတရ ပုန်းထည့်
 လိုက်တော့၏။

လှလှသော်၏ နီရဲ၍နေသော နို့သီးခေါင်းလေးကို
 တော့ခင်ဝင်း၏ လည်ပင်းမှ စတီးဆွဲကြိုးလေးက ရစ်ပတ်
 နှောင်ဖွဲ့လျှက် ရှိပေတော့၏။

xxxxxx

ပြီးပါပြီ